

амъ, оти Мирче є поюнакъ. *ib.* 57 р. 74, 2) въ обстоят. причины потому что, такъ какъ: „Стани, стани сирота вдо'ице! Нацидай си твое мажко дёте, Оти ти є дете уморено; Отъ давна не си го нацидала“ *ib.* 40. Беган сега, старе чгумене, Да бегаме во гора зелена; Оти господъ мольба не ни дексаль, Оти душманъ дойде съ приблизя, Оти душманъ живи ве не колитъ. Ко не колитъ, живи ве не печитъ *ib.* 48. 3) въ вопросительныхъ предложениихъ почему, отчего: „Царю ле, господарю ле! Оти ма сега сабуди, Какво ли гледахъ на сѫне!“ *ib.* 62. Оти лудо, оти, младо, въ насъ не идишь,—Како какъ идеше?“ *ib.* 44. Ой та, рубинко, стара робинко! Оти мы пѣши такъва пѣсни? Да ни боядиме съ Стана роднина?!“ Ч. 329. гдннепот от-той да си съмъ, а чо то ю

Оти́дъ *gl. sv.* Оти́вамъ *gl. dl.* 1) уйду, пойду, ухожу, иду; уѣду, уѣзжаю: Сио́щи си ази отидѣх Сред село на кавенёто. *D.* 51, 15—16. Пенчова мама на годене викали, Баща му майка отишли И крина брашио занесли и пълен мѣдникъ съе вино. *D.* 70, 16—18. И си отиде земни келари, И си отвори отъ снаха ковчегъ. *M.* 15. Си отидѣ (=оти доха. *M.*) на диванъ високи, Си ставіе манджи господарски. *ib.* 192. Отидоа во дворо'п. *ib.* 27. Както дошло, така и отишло, казва една стара дума. *L. D.* 1874 р. 167. У никого не отива—само у мене, само камъ мене простира рѣченцата си. Си бѣжъръти и съ колачъ го примиава не отиде при него! З. 145. Ти гдѣ-то отивали все проповѣдували Евангелие-то. *J.* 130. Ний отивавы варедь кадѣто вый отидете (*Nous irons par-tout où vous irez*). Т. 121. На послѣ (дѣтца-та) щѣть оти да учить. *L. D.* 1869 р. 103. Кораберитъ отиващецъ на слѣдъ гласъть, дойдохъ до една гластъ горжъ. *R. C.* 140. Романъ завърилъ конѣть, и полека-лека отиде въ дворовы тѣ си. *R. 5. 2*)—на (за) вода, г҃ѣби, копрѣва и др. т., пойду, иду по воду, по грибы и д. т.: И си та зеде ведрица въ рѣце, Та си отиде любе на вода. *M.* 156. Радка за вода отиша. *D.* 12, 7, 3)—на госте (нагосте), пойду, иду въ гости: Азъ му отидохъ послѣ нѣколко дни на гости и намѣрихъ всичко въ рѣдъ. *L. D.* 1875 р. 148, 4) (о времени) пройти, проходить въ чемъ либо; уйти, уходить на что либо: Двадесетъ дена отидохъ само да клюцамъ съ брадвѣтъ си на около дѣдъ го отсѣкъ въ дѣнерть. *R. C.* 76, 5) выйду, выхожу, истрачиваюсь, иду въ дѣло (о материаљъ, средствахъ): Въ Китай и въ Японии за сѫщите цѣли и за праванието цинебръ (алеана бол.) отива до 10000 кантара (живакъ). З. 330. Какъ отиша работата (болеста училъщето и т. н.), какъ идѣть, въ какомъ положеніи находится дѣло (болѣзнь, училище и пр.)? Работата и пр. отиша добрѣ, злѣ, наязлѣ и т. н. дѣла и т. и. идуть хорѣто, улучшаются, ухудшаются: „*Ecco signori mici, tali offrivate ra-*